

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivy Horákové a soudců JUDr. Ladislava Derky a JUDr. Radima Novotného ve věci

žalobkyně: REALITY MOST s. r. o., IČO 25449605
sídlem [adresa], [část obce]

zastoupená advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]

proti

žalovaným: 1. S a S [obec], spol. s r. o., IČO 47781602
sídlem [adresa]
zastoupená advokátem JUDr. [jméno] [příjmení], Ph.D.
sídlem [adresa]
2. Ing. [jméno] [příjmení], narozený dne [datum]
bytem [adresa]
zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení], Ph.D.
sídlem [adresa]

o zaplacení 1 000 000 EUR s příslušenstvím a odměnou, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. června 2020, č. j. 33 Cm 516/2012-411, ve znění doplňujícího usnesení téhož soudu ze dne 4. srpna 2020, č. j. 33 Cm 516/2012-415

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně, ve znění jeho doplňujícího usnesení, se potvrzuje ve výroku I., nakořik jím byl směnečný platební rozkaz Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. ledna 2013, č. j. 33 Cm 516/2012-10, zrušen v rozsahu směnečného peníze ve výši 896 002,70 EUR s 6% úrokem ročně z této částky ode dne [datum] do zaplacení a s odměnou ve výši 2 986,67 EUR.
- II. V přesahujícím rozsahu výroku I. a dále ve výrocích II. a III. se rozsudek soudu prvního stupně, ve znění jeho doplňujícího usnesení, mění tak, že směnečný platební rozkaz Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. ledna 2013, č. j. 33 Cm 516/2012-10, se ponechává v platnosti v části směnečného peníze ve výši 103 997,30 EUR s 6% úrokem ročně z této částky ode dne [datum] do zaplacení a s odměnou ve výši 346,66 EUR.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované 1. náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 849 162,27 Kč, k rukám zástupce žalované 1. JUDr. [jméno] [příjmení], PhD., advokáta, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému 2. náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 849 162,27 Kč, k rukám zástupce žalovaného 2. JUDr. [jméno] [příjmení], PhD., advokáta, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice – Krajskému soudu v Ústí nad Labem do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení státu ve výši 19 160,96 Kč.
- VI. Žalovaní 1. a 2. jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit České republice – Krajskému soudu v Ústí nad Labem do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení státu ve výši 2 224,04 Kč.
- VII. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice – Vrchnímu soudu v Praze do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení státu ve výši 2 507,43 Kč.
- VIII. Žalovaní 1. a 2. jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit České republice – Vrchnímu soudu v Praze do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení státu ve výši 291,05 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobou s návrhem na vydání směnečného platebního rozkazu podanou u soudu prvního stupně dne [datum] se Ing. [jméno] [příjmení], narozený dne [datum] (dále jen, „Ing. [příjmení]“) domáhal proti žalovaným 1. a 2. (dále jen, „žalovaní“) zaplacení částky 1 000 000 EUR se 6% úrokem ročně z této částky od [datum] do zaplacení a s odměnou ve výši 3 333,33 Kč. Jak Ing. [příjmení] v žalobě uvedl, žalovaná 1. vystavila dne [datum] na jeho řad směnku vlastní na směnečný peníz ve výši 1 000 000 EUR. Směnka se stala splatnou dne [datum] a uhrazeno na ni nebylo ničeho. Směnka je za žalovanou 1. podepsána žalovaným 2. jako jejím jednatelem. Žalovaný 2. ji zároveň podepsal jako směnečný rukojmí.

2. Soud prvního stupně vyhověl žalobě směnečným platebním rozkazem ze dne 25. 1. 2013, č. j. 33 Cm 516/2012-10, proti kterému podali žalovaní včasné námitky. Uvedli v nich, že směnka byla vystavena dne [datum] žalovanou 1. jako blankosměnka bez uvedení data splatnosti, a to v souvislosti se smlouvou o půjčce uzavřenou mezi Ing. [příjmení] jako věřitelem a žalovanou 1. jako dlužníkem dne [datum], ve znění jejího dodatku ze dne [datum]. Směnka zajišťovala zaplacení půjčky ve výši 1 070 000 EUR poskytnuté Ing. [příjmení] žalované 1. na základě této smlouvy, což potvrzuje prohlášení ze dne [datum], v němž se Ing. [příjmení] a žalovaná 1. dohodli na zrušení zástavního práva, které také zajišťovalo smlouvu o půjčce. [příjmení] žalobou uplatněná již byla žalovanou 1. zcela uhrazena, přičemž zaplacen bylo 635 000 EUR dne [datum], 261 002,70 EUR dne [datum], 70 000 EUR dne [datum], 300 000 Kč dne [datum], 300 000 Kč dne [datum], 266 844 Kč dne [datum], 350 000 Kč dne [datum], 350 000 Kč dne

[datum], 174 648 Kč dne [datum], 168 840 Kč dne [datum], 337 330 Kč dne [datum] a 337 540 Kč dne [datum] Celkem tak bylo Ing. [příjmení] coby původnímu žalobci zaplacen 1 071 002,70 EUR. Pokud jde o rozdíl od půjčky znějící na 1 070 000 EUR, ten vznikl hrazením částek jak v měně EUR, tak v Kč. Žalovaní dále namítli, že Ing. [příjmení] směnku nepředložil k placení v platebním ani jiném místě, v důsledku čehož se nedozvěděli o doplnění data její splatnosti. Z toho důvodu vyslovili nesouhlas s 6% úrokem. Další námitkou žalovaných bylo, že směnka byla vyplněna v rozporu s ujednáním o jejím vyplnění, které bylo součástí prohlášení o vystavení směnky ze dne [datum] a obsahovalo právo majitele směnky tuto v údajích data splatnosti doplnit až v době, kdy bude zřejmé, že výstavce směnky (dlužník ze smlouvy o půjčce) nic na půjčku ze dne [datum] neuhradí. Na půjčku však bylo postupně placeno a tedy majiteli směnky nevzniklo právo ji doplnit v údajích její splatnosti. Na listinu proto dopadá ustanovení čl. I. § 69 zákona č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „ZSŠ“), neboť v dané věci se jedná o listinu, která není platnou smenkou a nemůže tak být vůči žalovaným uplatněna. Podle žalovaných jedná žalobkyně na škodu žalované 1. jako dlužníka ze smlouvy o půjčce a snaží se na ní opětovně vymáhat již uhrazené plnění na smlouvu o půjčce. Na podporu tvrzení, že směnka sloužila k zajištění pohledávky ze smlouvy o půjčce z [datum], žalovaní uvedli, že tomu svědčí i převod finančních prostředků dle této smlouvy jako jediných finančních prostředků, které Ing. [příjmení] žalované 1. poskytl.

3. Ing. [příjmení] coby původní žalobce učinil nesporným uzavření smlouvy o půjčce z [datum], ve znění jejího dodatku, poskytnutí půjčky žalované 1., její vrácení v plné výši a dále to, že závazek z této smlouvy byl zajištěn smenkou. Jednalo se však o směnku z [datum] znějící na částku 1 070 000 EUR, o které bylo vedeno u Krajského soudu v Ústí nad Labem řízení pod sp. zn. 24 Cm 505/2012. Směnka na částku 1 000 000 EUR tak zajišťovala jiný vztah, než je žalovanými tvrzen, a se smlouvou o půjčce z [datum] nemá nic společného. Směnka nebyla vystavena bez data splatnosti, od začátku na ní bylo vypsáno jako datum její splatnosti [datum]. K placení byla předložena a i kdyby se tak nestalo, pak následky předložení směnky nastaly doručením směnečného platebního rozkazu žalovaným. Pokud jde o prohlášení z [datum], toto nebylo původním žalobcem podepsáno. Nadto ujednání o vyplnění blankosměnky v údajích data její splatnosti by bylo nemožné, neboť k datu [datum] již bylo žalovanou 1. na původní směnku zaplacen 173 997,30 EUR.

4. Usnesením soudu prvního stupně ze dne 28. 8. 2018, č. j. 33 Cm 516/2012-277, byl postupem podle ustanovení § 107a o. s. ř. připuštěn vstup společnosti REALITY MOST s. r. o., IČO 25449605, do řízení na místo původního žalobce [příjmení] [příjmení], neboť došlo k indosaci směnky Ing. [příjmení] na uvedenou společnost. Usnesení bylo potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 11. 2018, č. j. 5 Cmo 327/2018-288.

5. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně směnečný platební rozkaz zrušil (výrok I.) a žalobkyni uložil povinnost zaplatit žalovaným náhradu nákladů řízení ve výši 1 662 034 Kč (výrok II.). Jedná se o v pořadí druhý rozsudek soudu prvního stupně, když jeho předchozí rozsudek ze dne 14. 9. 2016, č. j. 33 Cm 516/2012-193, byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 3. 2017, č. j. 5 Cmo 9/2017-219, jímž věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

6. V odůvodnění rozsudku soud prvního stupně uvedl, že žalovaní prokázali existenci smlouvy o půjčce ze dne [datum] mezi původními účastníky směnečně právního vztahu a její obsah. Půjčka byla poskytnuta žalované 1. dne [datum] ve výši 1 070 000 EUR. V souvislosti s ní byla téhož dne vystavena směnka na totožnou sumu. Půjčka byla kromě této směnky zajištěna zástavním právem k budovám zapsaným na [list vlastnictví] (obchodní dům Rozkvět), nedošlo však k řádnému uvolnění zástavy ve prospěch Ing. [příjmení] dle dohody se žalovaným 2., a proto byla uzavřena dne [datum] nová smlouva o půjčce, podle níž půjčka byla splatná do [datum]. K této smlouvě byl uzavřen dne [datum] dodatek z důvodu prodloužení splatnosti půjčky a žalovaným 2. byla Ing. [příjmení] nabídnuta i nová směnka na 1 000 000 EUR garantující včasné splacení původní půjčky. Směnku jako aval podepsal žalovaný 2. To vše se stalo v situaci, kdy původní směnka

nebyla Ing. [příjmení] vrácena. Ing. [příjmení] tak poskytl žalované 1. pouze jednu půjčku ve výši 1 070 000 Kč, která byla splacena. Sporná směnka byla vystavena jen jako další zajištění úhrady předmětné půjčky. Námitka žalovaných ohledně zániku závazku předmětnou směnkou zaplatit je proto z důvodu zániku její kauzy důvodná. Soud prvního stupně konstatoval, že Ing. [příjmení] uváděl jinou příčinu vystavení sporné směnky, když tvrdil, že vystavena byla za účelem vyrovnání určitých obchodních vztahů mezi ním a žalovanými. Tyto vztahy k výzvě soudu popsal, soud prvního stupně však uzavřel, že důvod sporné směnky, jak byl Ing. [příjmení] (nyní žalobkyní) tvrzen, objasněn nebyl. Soud prvního stupně zdůraznil, že nebyly tvrzeny obchodní vztahy Ing. [příjmení] se žalovanou 1., vyjma jediné smlouvy o půjčce ze dne [datum], ale vztahy výhradně se žalovaným 2. I tato skutečnost vedla soud prvního stupně k závěru, že kauza směnky, jak byla tvrzena stranou žalující, prokázána nebyla. K námitce nepředložení směnky k placení soud prvního stupně uvedl, že ani případné prokázání její důvodnosti by nemělo za následek zánik práva žalobkyně domáhat se zaplacení směnečného peníze, pouze by mohl být nedůvodný nárok na zaplacení směnečných úroků. Směnečný platební rozkaz byl proto zrušen v celém rozsahu a v řízení úspěšným žalovaným bylo přiznáno právo na náhradu nákladů, jak jimi byly v řízení vynaloženy. Z nákladů žalovanými požadovaných jim nebyla přiznána náhrada za písemné doplnění vyjádření ze dne [datum], neboť toto nebylo soudem vyžadováno a navíc se jednalo o vyjádření doplňující vyjádření ze dne [datum]. Žalovaným nebyla přiznána ani náhrada za odvolání ze dne [datum] proti rozhodnutí o procesním nástupnictví, když v tomto odvolacím řízení nebyli úspěšní.

7. Usnesením ze dne 4. 8. 2020, č. j. 33 Cm 516/2012-415, soud prvního stupně doplnil rozsudek postupem podle ustanovení § 166 odst. 1 o. s. ř. o výrok III., jímž žalobkyni uložil povinnost zaplatit České republice – Krajskému soudu v Ústí nad Labem náhradu nákladů řízení ve výši 19 637 Kč. V odůvodnění usnesení uvedl, že při vyhlášení rozsudku opomněl rozhodnout o nákladech řízení, které vznikly státu v rozsahu jím placeného znalečného. Jedná se o odměnu vyplacenou znalci [příjmení] [jméno] [příjmení] ve výši 9 382 Kč a Kriminalistickému ústavu [obec] ve výši 9 955 Kč Celkem tak náklady řízení státu činí částku 19 637 Kč, k jejímuž zaplacení byla zavázána podle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. v řízení neúspěšná žalobkyně.

8. Žalobkyně podala proti rozsudku včasné odvolání (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), ve kterém navrhla jeho změnu tak, že směnečný platební rozkaz bude ponechán v platnosti. Vyjádřila nesouhlas se závěrem soudu prvního stupně, že směnka, jež je předmětem řízení, zajišťovala závazek ze smlouvy o půjčce ze dne [datum] sjednané na částku 1 070 000 EUR. Soudu prvního stupně vytkla, že nezdůvodnil a nijak nepřihlédl ke skutečnosti, že žalovaní předložili k důkazu padělané prohlášení Ing. [příjmení] o tom, že sporná směnka se vztahuje právě k uvedené smlouvě o půjčce. Už z té skutečnosti, že bylo třeba falšovat prohlášení Ing. [příjmení], že jde o směnku zajišťující půjčku z března roku 2010, do značné míry plyne, že skutečnost byla jiná. Plyne to i z dalších zjištění soudu prvního stupně. V bodu 11. odůvodnění rozsudku je činěn závěr, že v průběhu roku 2010 vrátila žalovaná 1. z půjčky poskytnuté na základě smlouvy z [datum] cca 4 miliony korun českých. Pak tedy postrádá veškerou logiku, aby bezmála o rok později (v říjnu 2011) nabízela Ing. [příjmení] novou (druhou) směnku na zajištění půjčky, kterou již v daleko větším rozsahu vrátila. Soud prvního stupně nadto nezohlednil, že dluh ze smlouvy o půjčce byl zajištěn též zástavním právem a že žalovaný 2. opět padělal podpis Ing. [příjmení] a spolu s notářem falšoval veřejnou listinu, aby podvodně dosáhl výmazu zástavního práva k nemovitosti. Je tak nepochybné, že žalovaný 2. falšoval listiny ve prospěch svých tvrzení, přičemž soud prvního stupně jeho stanovisko akceptoval. Přehlédnout nelze ani to, že u Krajského soudu v Ústí nad Labem bylo pod sp. zn. 24 Cm 505/2012 vedeno řízení o zaplacení oné původní směnky zajišťující půjčku poskytnutou žalované 1. Ing. [příjmení]. Z důvodu doplacení žalované částky vzal Ing. [příjmení] žalobu zpět. Žalovaní tak neměli jediný rozumný důvod k tomu, aby mu nabízeli zajištění další směnkou na nikoli stejnou, ale podobnou částku, která je však podstatně vyšší než zůstatek dluhu v době vystavení nynější směnky. Žalobkyně dále uvedla, že

žalovaní v námitkách tvrdili celkem nelogickou souvislost nynější směnky s o rok dříve sjednanou smlouvou o půjčce v odlišné výši, než na jakou zní směnka nynější, zajištění smenkou jinou a z nezanedbatelné části uhrazené před vystavením nynější směnky, přičemž svá tvrzení dokládali listinami, jež se ukázaly být padělanými. Podle žalobkyně konkrétní kauzální námitka žalovaných neobstála. Pakliže důkazní břemeno ohledně kauzálních námitek tíží žalovaného, jak opakovaně konstatoval Nejvyšší soud v rozhodnutích, které žalobkyně příkladmo vyjmenovala, nemůže soud (jak se v daném případě stalo) opřít své rozhodnutí o závěr, že, „žalobce neprokázal kauzu směnky“. Žalobkyně dále odkázala na tvrzení Ing. [příjmení] o tom, že směnečná dohoda byla uzavřena proto, aby v určitém čase mu byly nahrazeny újmy, jež mu vznikly v souvislosti s jeho vztahy a úzkou spoluprací se žalovanou 1. a právníckými osobami, jež ovládal (včetně žalované 1.).

9. Žalovaní ve vyjádření k odvolání žalobkyně namítli, že podpis na prohlášení Ing. [příjmení], že směnka se vztahuje ke smlouvě o půjčce z [datum], byl hodnocen jako pravděpodobně nepravý, nikoli, že se jedná o falzifikát. Z toho důvodu soud prvního stupně k tomuto důkaz nepřihlédl a své rozhodnutí opřel o jiné důkazy. Samotná problematika vyvázání nemovitosti ze zástavy a předmětného podpisu byla žalovaným 2. dostatečně vysvětlena a jednání žalovaného 2., ať hodnoceno jako protiprávní, nemá vliv na správnost rozsudku. Žalovaní uvedli, že rozhodnutí soudu prvního stupně není postaveno na skutečnosti, že by žalobkyně neprokázala kauzu směnky, jak žalobkyně v odvolání namítá, ale na skutečnosti, že kauzu směnky prokázali žalovaní a žalobkyně nebyla schopna tuto skutečnost vyvrátit. Podle žalovaných nemůže žalobkyně uspět ani s argumentací, že žalovaní tvrdí nelogické souvislosti sporné směnky s o rok dříve sjednanou smlouvou o půjčce, neboť žalovaní od samého počátku tvrdí stejné skutečnosti, které také prokázali, tj. že veškeré závazky vůči žalobkyni, resp. vůči původnímu žalobci [příjmení] [příjmení], byly řádně uhrazeny. Žalovaní uzavřeli, že řádně prokázali neexistenci jiného závazku vůči Ing. [příjmení], než závazku ze smlouvy o půjčce ze dne [datum] ve výši 1 070 000 EUR, že směnka z [datum] se výlučně pojí jako zajišťovací instrument ke smlouvě o půjčce ze dne [datum] a že půjčka byla žalovanou 1. zcela navrácena, resp. v plném rozsahu splacena, v důsledku čehož uplatnění směnky z [datum] je excesivní.

10. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek podle ustanovení § 212 a násl. o. s. ř. Předmětem odvolacího řízení přitom bylo přezkoumání věcné správnosti rozsudku soudu prvního stupně vydaného v řízení o námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu (§ 175 odst. 4 o. s. ř.). Základ přezkumné činnosti odvolacího soudu tak spočíval v hodnocení správnosti postupu soudu prvního stupně při projednání námitek žalovaných a správnosti závěrů soudem prvního stupně na základě toho přijatých.

11. Podle čl. I. § 78 odst. 1 ZSŠ je výstavce vlastní směnky zavázán stejně jako příjemce cizí směnky. Není-li směnka cizí zaplacená, má podle čl. I. § 28 odst. 2 ZSŠ majitel, i když je výstavcem, proti příjemci přímý nárok ze směnky na vše, co lze žádat podle §§ 48 a 49 ZSŠ. Podle čl. I. § 30 odst. 1 ZSŠ, může být zaplacení směnky pro celý směnečný peníz nebo pro jeho část zaručeno směnečným rukojemstvím. Podle čl. I. § 32 odst. 1 ZSŠ je směnečný rukojmí zavázán jako ten, za koho se zaručil. Podle čl. I. § 31 odst. 4 ZSŠ je třeba v prohlášení udat, za koho se přejímá. Není-li to udáno, platí, že se přejímá za výstavce. Podle čl. I. § 47 odst. 1 ZSŠ jsou všichni, kdož směnku vystavili, přijali, indosovali nebo se za ni zaručili, zavázáni majiteli rukou společnou a nerozdílnou. Podle čl. I. § 47 odst. 2 ZSŠ může majitel žádat plnění na každém z nich nebo na několika z nich anebo na všech dohromady a není vázán pořadím, ve kterém se zavázali. Podle čl. I. § 48 odst. 1 ZSŠ může majitel postihem žádat: 1. směnečný peníz, pokud nebyla směnka přijata nebo zaplacená, s úroky, byly-li ujednány, 2. šestiprocentní úroky ode dne splatnosti, 3. útraty protestu a podaných zpráv, jakož i ostatní útraty, 4. odměnu ve výši jedné třetiny procenta směnečného peníze nebo v nižší dohodnuté výši.

12. V daném případě uplatnil původní žalobce [příjmení] [příjmení] proti žalovaným právo z platné směnky vlastní (čl. I. § 75 ZSŠ), jejímž podpisem žalovaná 1. jako výstavce založila vůči

Ing. [příjmení] jako směnečnému remitentovi svůj směnečný závazek (čl. I. § 78 odst. 1 ve spojení s § 28 odst. 2 ZSŠ). Zaplacení směnky zaručil směnečným rukojemstvím žalovaný 2., který se tak stal dlužníkem ze směnky závazným společně a nerozdílně se žalovanou 1. (čl. I. § 32 odst. 1 ZSŠ ve spojení s čl. I. § 30 odst. 1 a čl. I. § 47 odst. 1 ZSŠ). Subjektem ze směnky aktivně legitimovaným se v průběhu řízení stala žalobkyně, neboť směnka na ni byla Ing. [příjmení] indosována (čl. I. § 11 odst. 1, § 14 odst. 1 a § 16 odst. 1 ZSŠ). O vystavení směnky žalovanou 1. na řad Ing. [příjmení] a jejím avalování žalovaným 2. sporu nebylo, stejně jako nebylo sporu o tom, že dne [datum] byla mezi Ing. [příjmení] jako věřitelem a žalovanou 1. jako dlužníkem uzavřena smlouva o půjčce, ve které se Ing. [příjmení] zavázal poskytnout žalované 1. půjčku ve výši 1 070 000 EUR na dobu do [datum] s tím, že půjčka měla být splacena ve třech splátkách, a to k [datum] ve výši 35 000 EUR, k [datum] ve výši 35 000 EUR a k [datum] ve výši 1 000 000 EUR. Ke smlouvě byl dne [datum] uzavřen dodatek, jímž doba splatnosti půjčky byla změněna na dobu neurčitou, přičemž dohodnuto bylo, že Ing. [příjmení] může kdykoli žalované 1. oznámit termín splatnosti půjčky a žalované 1. poté vzniká povinnost půjčku vrátit do šesti měsíců od takového oznámení. [příjmení] skutečností je rovněž to, že k uvedené smlouvě o půjčce byla původně vystavena směnka na částku 1 070 000 EUR, a to dne [datum], že nárok z této směnky byl Ing. [příjmení] uplatněn v soudním řízení vedeném u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 24 Cm 505/2012 a že toto řízení skončilo jeho zastavením z důvodu zpětvzetí žaloby.

13. Pokud jde o směnku z [datum], ohledně této žalování setrvali na námitkovém tvrzení, že vazbu měla na smlouvu o půjčce z [datum] a že plnění z ní se žalobkyně nemůže domáhat s ohledem na vrácení půjčky dle této smlouvy poskytnuté. Žalobkyně oproti tomu setrvala na tvrzení, že směnka nemá se smlouvou o půjčce z [datum] žádnou souvislost, když vypořádány jí měly být vzájemné (blíže nespecifikované) vztahy mezi Ing. [příjmení] a žalovanými.

14. Odvolací soud zopakoval dokazování výsledky svědků [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a Dr. [jméno] [příjmení], účastnickým výsledkem Ing. [příjmení] (§ 126 odst. 4 ve spojení s § 131 o. s. ř.) a úředními záznamy Policie České republiky ze dne 13. 9. 2013 č. j. KRPU-146168/TČ-2012-040081-JK a ze dne 1. 10. 2013 č. j. KRPU-147248-5/TČ-2013-040081-KH.

15. Z úředního záznamu Policie České republiky ze dne [datum] bylo zjištěno, že v rámci vysvětlení podaného podle § 158 odst. 6 tr. ř. Ing. [příjmení] popsal okolnosti poskytnutí půjčky žalované 1. ve výši 1 070 000 EUR v roce 2010 a jejího zajištění zástavním právem na budovu [adresa] v [obec] (budova Báňských staveb) a směnkou vystavenou žalovanou 1. na částku 1 070 000 EUR se splatností jednoho kalendářního roku. Uvedl přitom, že poté, kdy zjistil, že zástavní právo k budově Báňských staveb bylo bez jeho vědomí zrušeno, kontaktoval ho žalovaný 2. s nabídkou, „ručení jinými náhradními nemovitostmi“ (včetně jeho domu) a současně mu dal i, další směnku“ na 1 000 000 EUR, kterou avaloval jako fyzická osoba. Jak prokazuje úřední záznam Policie České republiky ze dne [datum], Ing. [příjmení] v rámci podaného vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. ř. uvedl, že spornou směnku mu předal žalovaný 2., aniž by ho o to Ing. [příjmení] žádal, přičemž žalovaný 2. ho ubezpečil, že, včas zaplatí a aby ukázal, že to myslí vážně, tak je směnka vystavena ne na jeho firmu, ale na něj jako fyzickou osobu“. Ing. [příjmení] dále uvedl, že žalovaný 2. mu při předání směnky řekl, že je to, „odškodnění“, kdyby nezaplatil včas a v termínu.

16. Před odvolacím soudem se Ing. [příjmení] v rámci své účastnické výpovědi od popisu okolností se spornou směnkou souvisejících, jak jsou zachyceny v úředních záznamech Policie České republiky, výrazným způsobem odchýlil, když uvedl, že s půjčkou z [datum] směnka na 1 000 000 EUR žádnou souvislost nemá a že byla na, „vyrovnání všeho, co jsme si to jsme si“. Tomuto prohlášení odvolací soud neuvěřil s ohledem na zjevnou snahu Ing. [příjmení] přizpůsobit jím podávanou verzi skutkového děje tomu, aby v soudním řízení dosáhl příznání nároků ze sporné směnky. Zejména je třeba poukázat na jeho sdělení při výpovědi před

odvolacím soudem, že,, v životě neměl v ruce směnku“ a že kromě sporné směnky a směnky na 1 070 000 EUR žádnou směnku neviděl a ani nevěděl, jak se se směnkou zachází, a že,, ji vždýcky vzal“, z čehož jasně plyne, že s používáním smének valných zkušeností neměl. Pakliže Ing. [příjmení] dále uvedl, že žalovaný 2. mu spornou směnku předal se slovy,, co jsme si to jsme si, všechno srovnáme, vím, že ti dlužím“, nemůže být žádných pochyb o tom, že převzetím směnky bez dalšího komentáře Ing. [příjmení], jímž by nabídka žalovaného 2., co se účelu směnky týče, mohla být nějak modifikována, došlo k uzavření směnečné dohody v tom smyslu, jak nabídka byla prezentována žalovaným 2., resp. žalovanou 1. jednající žalovaným 2.

17. Vazba směnky na smlouvu o půjčce ze dne [datum] je tedy nepochybná, což potvrdila i svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], která jak před soudem prvního stupně, tak před soudem odvolacím vypověděla, že směnka byla Ing. [příjmení] nabídnuta a jím převzata poté, kdy jmenovaný zjistil, že došlo k zániku zástavního práva k budově Báňských staveb, jímž byla zajištěna jeho pohledávka na vrácení půjčky poskytnuté žalované 1. ve výši 1 070 000 EUR. Třebaže z výpovědi svědkyně vyplynulo, že vystavení směnky a jejího předání Ing. [příjmení] nebyla přítomna, nemá odvolací soud důvod pochybovat o pravdivosti skutečností jí uváděných, neboť se jedná o osobu, která jako účetní žalované 1. jednala se žalovaným 2. coby statutárním orgánem žalované 1. v době, kdy se pokoušel vyřešit situaci vzniklou ohledně zaniklého zástavního práva, a to formou poskytnutí adekvátní náhrady za toto zajištění závazku ze smlouvy o půjčce. S okolnostmi se spornou směnkou souvisejícími tak byla svědkyně bezprostředně seznámena.

18. Výpověď svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] se nadto nedostala do žádného rozporu s výpověďmi dalších svědků v odvolacím řízení vyslechnutých. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že sporná směnka se podle jeho informací měla vázat ke směnce předchozí, detaily mu však známy nebyly. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] uvedl, že směnka měla být,, vázána k nějaké půjčce“, detaily rovněž nedokázal popsat, nicméně potvrdil existenci další směnky, o které hovořil jako o směnce,, původní“. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že o směnce pouze slyšel, známa mu není a neviděl ji. Obdobně se vyjádřil svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], který uvedl, že směnka mu není známa, neviděl ji, pouze slyšel, že mezi Ing. [příjmení] a žalovaným 2. existoval nějaký smluvní vztah se zajištěním a že se,, mluvilo o nějaké půjčce“. Třebaže výpovědi svědků [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a Dr. [jméno] [příjmení] nejsou zcela konkrétní, nejsou v rozporu, co se týče základního popisu událostí v den, kdy se Ing. [příjmení] sešel se žalovaným 2., tedy, že Ing. [příjmení] byla žalovaným 2. předána blíže nekonkretizovaná směnka, že tato souvisela s jinou směnkou a že vázána byla k blíže nekonkretizované půjčce. Za situace, kdy v řízení nebylo prokázáno a ostatně ani tvrzeno, že by Ing. [příjmení] poskytoval žalované 1. (příp. žalovanému 2.) jinou půjčku, než na základě smlouvy o půjčce ze dne [datum], je nepochybné, že jmenovaní svědci byli přítomni u předání sporné směnky a že tato souvisela s půjčkou z [datum]. Oproti tomu svědci nepotvrdili, že by v den předání směnky Ing. [příjmení] podepisoval prohlášení ze dne [datum], kterého se žalování v průběhu řízení dovolávali. Podpis Ing. [příjmení] na tomto prohlášení nelze mít za prokázaný ani s ohledem na závěry znaleckých posudků v řízení vypracovaných, když Mgr. [jméno] [příjmení] i Kriminalistický ústav v [obec] učinili pravděpodobnostní závěr o nepravosti podpisu Ing. [příjmení] na uvedené listině.

19. Sporná směnka tak měla přímou souvislost s pohledávkou Ing. [příjmení] ze smlouvy o půjčce ze dne [datum] a vystavena, resp. Ing. [příjmení] byla předána žalovanou 1. jednající žalovaným 2. poté, kdy došlo k výmazu zástavního práva k budově Báňských staveb, tedy k zániku jednoho ze zajišťovacích instrumentů k uvedené smlouvě. Oproti směnce ze dne [datum] se přitom jedná o zajištění poskytnuté nejen žalovanou 1. jako výstavcem směnky, ale též žalovaným 2., který zaplacení směnky zaručil svým rukojemským prohlášením. Pakliže ze žádného předpisu nevyplývá, že by tatáž pohledávka nemohla být zajištěna více směnkami, není žádného důvodu pro zpochybňování závěru o zajišťovací funkci sporné směnky ke smlouvě o půjčce ze dne

[datum]. Posoudit tak bylo třeba, zda kauzální vztah směnkou zajištěný skutečně zanikl, jak žalovanými bylo v řízení namítáno.

20. Mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom, že na půjčku bylo zaplacen 70 000 EUR dne [datum], 300 000 Kč dne [datum] (v přepočtu 12 072,43 EUR), 300 000 Kč dne [datum] (v přepočtu 12 128,56 EUR), 266 844 Kč dne [datum] (v přepočtu 10 799 EUR), 350 000 Kč dne [datum] (v přepočtu 14 025,24 EUR), 350 000 Kč dne [datum] (v přepočtu 13 994,40 EUR), 174 648 Kč dne [datum] (v přepočtu 6 980,33 EUR), 168 840 Kč dne [datum] (v přepočtu 7 000 EUR), 337 330 Kč dne [datum] (v přepočtu 14 000 EUR), 337 540 Kč dne [datum] (v přepočtu 14 000 EUR), 635 000 EUR dne [datum] a 261 002,70 EUR dne [datum]. K datu, které je na sporné směnce uvedeno jako datum jejího vystavení ([datum]), tak bylo na půjčku plněno v rozsahu částky 174 999,96 EUR a k zaplacení z půjčky poskytnuté v celkové výši 1 070 000 EUR zbývala k uvedenému dni částka 895 000,04 EUR.

21. Pokud tedy Ing. [příjmení] byla nabídnuta směnka na částku 1 000 000 EUR, znamená to, že se jedná o další zajištění (vedle zajištění směnkou ze dne [datum] vystavenou ve prospěch Ing. [příjmení] žalovanou 1.) dosud nezaplacené části půjčky ve výši 895 000,04 EUR. Rozdíl do částky 1 000 000 EUR uvedené na sporné směnce jako směnečný peníz je pak tvořen úroky, jejichž placení bylo sjednáno při prodloužení splatnosti půjčky. K otázce úročení půjčky odvolací soud odkazuje na výpověď Ing. [příjmení] při jednání odvolacího soudu konaném dne [datum], kdy jmenovaný uvedl, že v souvislosti s prodloužením splatnosti půjčky bylo se žalovanou 1. dohodnuto placení 7% úroku z půjčky ročně. Úročení půjčky ostatně připouští sám žalovaný 2. v podání došlém soudu prvního stupně dne [datum], v němž shrnul okolnosti týkající se půjčky a sporné směnky.

22. Vzhledem k tomu, že po vystavení sporné směnky, resp. po jejím předání Ing. [příjmení] bylo zaplacen 896 002,70 EUR (635 000 EUR dne [datum] a 261 002,70 EUR dne [datum]), zbývá k úhradě částka 103 997,30 EUR coby rozdíl do částky 1 000 000 EUR odpovídající pohledávce Ing. [příjmení], k jejímuž zajištění směnka byla na jeho řád vystavena. V tomto rozsahu tak trvá závazek žalovaných plnění dle směnky žalobkyni, která ji nabyla indosací, poskytnout. V přesahujícím rozsahu závazek směnkou zajištěný již zanikl, a tedy v tomto rozsahu plnění ze směnky požadovat nadále nelze.

23. Pokud jde o další námitky, jak žalovanými byly proti směnečnému platebnímu rozkazu vzneseny, tyto nebyly shledány důvodnými.

24. K námitce, kterou žalovaní zpochybňovali předložení směnky k placení, odvolací soud připomíná, že žalovaná 1. jako výstavce směnky vlastní a žalovaný 2. jako rukojmí za závazek žalované 1. jsou dlužníky přímými, v důsledku čehož i nárok proti nim ze směnky uplatněný je nárokem přímým, nepodmíněným žádnou další skutečností, tedy ani předložením směnky k placení. Předložení směnky přímému dlužníkovi má účinky pouze legitimační, kdy majitel se jejím předložením osobě, která má směnku zaplatit, legitimuje jako osoba ze směnky oprávněná. Vzhledem k tomu, že v tomto legitimačním smyslu je majitel směnky zastupitelný, je třeba přiznat doručení směnečné žaloby, se kterou směnka byla předložena soudu, význam prezentace směnky. Z tohoto důvodu ani případně prokázané nepředložení směnky k placení nemá žádného významu, neboť nepředložením směnky vlastní k placení nedochází k zániku práva majitele směnky z této se plnění domáhat, jak vyplývá z čl. I. § 53 odst. 1 ZSŠ ve spojení s čl. I. § 78 odst. 1 ZSŠ. Za stavu, kdy žalovaní ani po doručení směnečného platebního rozkazu se žalobou svou povinnost ze směnky v rozsahu, v němž nárok byl vůči nim shledán důvodným, nesplnili, nelze než konstatovat, že trvá jejich prodlení se splněním směnečného závazku tomuto nároku odpovídajícího.

25. Stran námitky žalovaných, že směnka byla vyplněna v rozporu s ujednáním o jejím vyplnění, jež podle tvrzení žalovaných bylo součástí prohlášení o vystavení směnky ze dne [datum] a obsahovalo právo majitele směnky tuto v údajích data splatnosti doplnit až v době, kdy bude

zřejmé, že výstavce směnky (dlužník ze smlouvy o půjčce) nic na půjčku ze dne [datum] neuhradí, odvolací soud odkazuje na shora již uvedený závěr, že podpis tohoto prohlášení Ing. [příjmení] nebyl prokázán, v důsledku čehož nelze na spornou směnku nahlížet jako na blankosměnku s nevyplněným údajem data její splatnosti. Uvažovat o žalovanými namítaném porušení vyplňovacího práva tak není namístě. Ze žádného z důkazů v řízení provedených nadto nevyplývá, že by údaj data splatnosti nebyl na směnce v době jejího předání uveden. Nelze proto za důvodnou považovat ani námitku žalovaných, že směnka není platnou směnkou a že na ni dopadá ustanovení čl. I. § 69 ZSŠ.

26. Z vyložených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně, ve znění jeho doplňujícího usnesení, potvrdil podle ustanovení § 219 o. s. ř. jako věcně správný v jeho výroku I., nakolik jím byl směnečný platební rozkaz ve věci vydaný zrušen v rozsahu směnečného peníze ve výši 896 002,70 EUR s 6% úrokem ročně z této částky od [datum] do zaplacení a se směnečnou odměnou ve výši 2 986,67 EUR, která odpovídá 1/ 3 % z částky 896 002,70 EUR. Ve výroku I., nakolik jím byl směnečný platební rozkaz zrušen v rozsahu tyto nároky přesahujícím, a dále v závislých výrocích II. o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky řízení a III. o nákladech řízení státu byl rozsudek soudu prvního stupně, ve znění jeho doplňujícího usnesení, změněn podle ustanovení § 220 odst. 1 písm. b/ o. s. ř. tak, že směnečný platební rozkaz se ponechává v platnosti v rozsahu směnečného peníze ve výši 103 997,30 EUR s 6% úrokem ročně z této částky od [datum] do zaplacení a se směnečnou odměnou ve výši 346,66 EUR coby 1/ 3 % z částky 103 997,30 EUR.

27. Pro úplnost odvolací soud uvádí, že nebylo přistoupeno k provedení důkazů, jak žalovanými byly navrženy v jejich podání ze dne [datum], neboť se jedná o důkazy uplatněné v rozporu se zásadou neúplné apelace vyjádřenou v ustanovení § 205a o. s. ř. Jak z uvedeného podání vyplývá, těmito důkazy měla být dle vlastního prohlášení žalovaných zpochybněna věrohodnost účastnických výpovědí Ing. [příjmení]. K tomu odvolací soud připomíná, že nejde o zpochybnění věrohodnosti důkazních prostředků, na nichž spočívá rozhodnutí soudu prvního stupně (§ 205a odst. 1 písm. c/ o. s. ř.), jestliže pomocí skutečností a důkazů, které účastník nově uplatnil v odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně nebo za odvolacího řízení, má být skutkový stav věci zjištěn jinak, než jak ho zjistil soud prvního stupně na základě jím provedeného hodnocení důkazů (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 5. 2012, sp. zn. 26 Cdo 519/2012). V daném případě však soud prvního stupně po provedeném dokazování nepřijal verzi podávanou Ing. [příjmení] při jeho výpovědi, tedy, že sporná směnka neměla se smlouvou o půjčce z [datum] žádnou souvislost a že vystavena měla být na vyrovnání jiných vztahů. Tuto verzi ostatně nepřijal ani odvolací soud poté, kdy důkaz výsledkem Ing. [příjmení] zopakoval. Návrh na provedení důkazů, jak žalovanými byly v podání ze dne [datum] označeny, byl proto odvolacím soudem při jednání u něj konaném dne [datum] zamítnut.

28. Pokud jde o návrh žalovaných na provedení důkazu odborným posouzením JUDr. [jméno] [příjmení], soudního znalce z oboru písmoznalectví, specializace ručení písmo, které jmenovaný znalec vypracoval dne [datum], i v tomto případě se jedná o důkaz nepřípustný s odkazem na výše citované ustanovení § 205a odst. 1 písm. c/ o. s. ř., neboť prostřednictvím tohoto důkazu žalovaní usilovali o jiný skutkový závěr, pokud se týká prohlášení z [datum], než jak byl učiněn soudem prvního stupně. Totéž se týká žalovanými navrhovaného výsledku JUDr. [jméno] [příjmení] Ani k provedení těchto důkazů tak nebylo odvolacím soudem přistoupeno.

29. Zamítnut byl rovněž návrh žalobkyně na doplnění dokazování osmi fotografiemi z interiéru restaurace „Capricia“. Jak žalobkyně uvedla, těmito fotografiemi měly být znevěrohodněny výpovědi svědků, kteří se vyjadřovali k okolnostem souvisejícím se schůzkou Ing. [příjmení] a žalovaného 2. v uvedené restauraci v den, kdy měla být Ing. [příjmení] předána sporná směnka. Důvodem pro neprovedení těchto důkazů bylo, že žalobkyně nebyla schopna k opakovanému dotazu odvolacího soudu uvést, kdy fotografie byly pořízeny, třebaže se jednalo o informaci zásadní z hlediska posouzení, jak byl interiér restaurace v rozhodné době uspořádán a zda tedy

vyobrazení na žalobkyní předložených fotografiích odpovídá tomuto uspořádání. Žalobkyně navíc k předkládaným fotografiím nejprve uvedla, že je pořizoval Ing. [příjmení], záhy se však popřela prohlášením, že Ing. [příjmení] je dostal od osoby, kterou o to požádal. Její jméno přitom neuvedl. Vzhledem k těmto okolnostem neshledal odvolací soud uvedené důkazy relevantními pro dané řízení.

30. O nákladech řízení před soudy obou stupňů bylo rozhodnuto podle ustanovení § 224 odst. 2 ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř. ve prospěch v převážné míře úspěšných žalovaných. Žalovaní byli úspěšní v 89,6 % a tedy po odečtení jejich neúspěchu (10,4 %) od úspěchu jim náleží proti žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu odpovídajícím 79,2 % nákladů jimi v řízení účelně vynaložených.

31. Náklady řízení u každého ze žalovaných spočívají v mimosmluvní odměně za právní zastoupení, v paušálních náhradách hotových výdajů, v náhradě za promeškaný čas, v cestovním a v náhradě za 21% daň z přidané hodnoty.

32. Při určení výše mimosmluvní odměny za zastupování žalovaných advokátem vycházel odvolací soud z tarifní hodnoty sporu, kterou je částka 1 003 333 EUR coby součet směnečného peníze ve výši 1 000 000 EUR a směnečné odměny ve výši 3 333 EUR. Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je třeba při stanovení odměny za jeden úkon právní služby vycházet z tarifní hodnoty výše peněžitého plnění v době započetí tohoto úkonu právní služby, bylo plnění žalobkyní požadované v cizí měně přepočteno podle kurzu stanoveného Českou národní bankou vždy ke dni, ve kterém byl ten který úkon právní služby započat. Mimosmluvní odměna z úkonů právní služby, které byly shledány účelnými, tak činí v případě převzetí a přípravy zastoupení dne [datum] částku 55 180 Kč (kurz 27, 030 Kč 1 EUR), účasti při jednání dne [datum] částku 55 180 Kč (kurz 27, 035 Kč 1 EUR), vyjádření z [datum] částku 55 180 Kč (kurz 27, 025 Kč 1 EUR), účasti při jednáních dne [datum] a [datum] částku 55 180 Kč (kurz 27, 020 Kč 1 EUR), podání z [datum] částku 55 180 Kč (kurz 27, 025 Kč 1 EUR), vyjádření z [datum] částku 55 180 Kč (kurz 27, 020 Kč 1 EUR), odvolání z [datum] částku 54 500 Kč (kurz 25, 380 Kč 1 EUR), účasti při jednání dne [datum] částku 54 620 Kč (kurz 25, 665 Kč 1 EUR), účasti při jednání dne [datum] částku 54 580 Kč (kurz 25, 580 Kč 1 EUR), účasti při jednání dne [datum] částku 54 700 Kč (kurz 25, 890 Kč 1 EUR), podání ze [datum] částku 55 020 Kč (kurz 26, 620 Kč 1 EUR), účasti při jednání dne [datum] částku 55 020 Kč (kurz 26, 635 Kč 1 EUR), podání z [datum] částku 54 980 Kč (kurz 26, 610 Kč 1 EUR), podání ze [datum] částku 54 980 Kč (kurz 26, 520 Kč 1 EUR), účasti při jednání [datum] částku 53 900 Kč (kurz 23, 830 Kč 1 EUR) a účasti při jednání dne [datum] částku 53 700 (kurz 23, 420 Kč 1 EUR).

33. Z takto určené výše mimosmluvní odměny za jednotlivé úkony právní služby náleží žalovaným v případě odvolání z [datum] pouze polovina, neboť se jedná o odvolání proti procesnímu usnesení (§ 11 odst. 2 písm. c/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů). V případě jejich účasti při jednáních před soudem prvního stupně dne [datum] a [datum] a dále před soudem odvolacím dne [datum] jim oproti tomu náleží odměna zvýšená na dvojnásobek, neboť každé z těchto jednání přesáhlo dvě hodiny (§ 11 odst. 1 písm. g/ vyhlášky č. 177/1997 Sb.). Vzhledem k tomu, že žalovaní byli zastoupeni týmě advokátem, je třeba u každého z nich mimosmluvní odměnu, která v součtu činí částku 1 067 990 Kč, snížit o 20 % podle ustanovení § 12 odst. 4 téže vyhlášky, tedy o částku 213 598 Kč.

34. Za další úkony žalovaných v době, kdy byli zastoupeni advokátem, jim mimosmluvní odměna přiznána nebyla. V případě podání žalovaných z [datum], [datum], [datum] a [datum] se nejedná o samostatné úkony právní služby ve smyslu ustanovení § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť se týkají nikoli věci samé, nýbrž otázek souvisejících s dokazováním. Pokud jde o podání žalovaných z [datum], toto nebylo shledáno účelně vynaloženým nákladem, když jim bylo pouze doplněno vyjádření z [datum], za které mimosmluvní odměna žalovaným

byla přiznána. Za účelně vynaložený náklad nelze považovat ani odvolání žalovaných proti usnesení soudu prvního stupně ze dne 28. 8. 2018, č. j. 33 Cm 516/2012-277, jímž byl připuštěn vstup žalobkyně do řízení na místo Ing. [příjmení] jako dosavadního žalobce. S tímto odvoláním nebyli totiž žalovaní úspěšní, když uvedené usnesení bylo jako věcně správné potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 11. 2018, č. j. 5 Cmo 327/2018-288. K částce 8 160 Kč žalovanými uplatněné jako náklad na zpracování odborného posouzení JUDr. [jméno] [příjmení] je pak třeba uvést, že tento důkaz nebyl odvolacím soudem shledán přípustným, v důsledku čehož nelze o jeho náhradě uvažovat.

35. Nákladem žalovaných je dále 17 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a cestovné, které činí v případě řízení před soudem prvního stupně celkem 10 174 Kč a za řízení před soudem odvolacím částku celkem 8 697,40 Kč.

36. Náhrada za ztrátu času v souvislosti s řízením před soudem prvního stupně činí celkem částku 4 320 Kč a v souvislosti s řízením odvolacím částku 2 x 1 452 Kč (jednání dne [datum] a [datum]) podle ustanovení § 14 odst. 1, písm. a/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Žalovaným dále náleží náhrada za promeškaný čas v rozsahu poloviny odměny, a to za účast při jednání dne [datum], které bylo odvolacím soudem odročeno bez projednání věci (§ 14 odst. 2 téže vyhlášky). Při kurzu 24, 660 Kč 1 EUR k uvedenému dni činí výše odměny 54 220 Kč, čemuž odpovídá náhrada za promeškaný čas ve výši 27 110 Kč.

37. Náklady řízení dle shora uvedené specifikace tak u každého ze žalovaných činí částku 886 094,70 Kč coby součet mimosmluvní odměny ve výši 854 392 Kč, paušálních náhrad hotových výdajů (5 100 Kč), poloviny cestovného (9 435,70 Kč) a poloviny náhrady za promeškaný čas (17 167 Kč). K této částce je třeba přičíst náhradu za 21% daň z přidané hodnoty ve výši 186 079,88 Kč (§ 13 odst. 3 o. s. ř.).

38. S ohledem na částečný úspěch žalovaných každému ze žalovaných náleží proti z větší části neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení ve výši 849 162,27 Kč, která odpovídá 79,2 % nákladů, jak žalovanými byly v řízení účelně vynaloženy.

39. Odvolací soud dále rozhodl postupem podle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. o nákladech, které vznikly státu v řízení před soudem prvního stupně ve výši 21 385 Kč, jež odpovídá znalečnému vyplacenému z rozpočtových prostředků Krajského soudu v Ústí nad Labem znalci [příjmení] [jméno] [příjmení] a Kriminalistickému ústavu [obec]. Neúspěch žalobkyně činí v daném případě 89,6 %, neúspěch žalovaných 10,4 %. S ohledem na výsledek řízení byla proto žalobkyni uložena povinnost zaplatit České republice – Krajskému soudu v Ústí nad Labem náhradu nákladů řízení ve výši 19 160,96 Kč, rovnající se 89,6 % z částky 21 385 Kč. Povinnost zaplatit státu náhradu nákladů řízení v rozsahu přesahujícím (2 224,04 Kč) pak byla uložena společně a nerozdílně žalovaným.

40. Pokud jde o náklady řízení státu vynaložené v řízení odvolacím, jedná o náklady svědeckého vyplaceného z rozpočtových prostředků Vrchního soudu v Praze svědkovi [jméno] [příjmení] ve výši 2 798,48 Kč. Z této částky je žalobkyně povinna podle výsledku řízení zaplatit České republice – Vrchnímu soudu v Praze náhradu nákladů řízení ve výši 2 507,43 Kč, která odpovídá 89,6 % z částky 2 798,48 Kč. K náhradě nákladů řízení státu v rozsahu přesahujícím (291,05 Kč) jsou povinni žalovaní, a to společně a nerozdílně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud

nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.).

Nesplní-li povinní dobrovolně, co jim ukládá vykonatelné rozhodnutí, mohou se oprávnění domáhat výkonu rozhodnutí.

Praha 4. dubna 2023

JUDr. Iva Horáková
předsedkyně senátu